

บทที่ 1

บทนำ

1 ความสำคัญของปัญหา

วัตถุประสงค์หลักของการเรียกค่าเสียหายกรณีผิดสัญญาของประเทศไทยในโลกคือการทำให้คู่สัญญาฝ่ายที่เสียหายอยู่ในสถานะเสมือนว่าได้มีการปฏิบัติตามสัญญาถูกต้องแล้ว บทหลักการพื้นฐานนี้ กฎหมายในหลายประเทศได้บัญญัติว่าคู่สัญญาที่ไม่ปฏิบัติตามสัญญาจะต้องรับผิดชอบต่อความเสียหายแท้จริงที่เกิดขึ้นจากการผิดสัญญา รวมทั้งรับผิดชอบต่อความเสียหายตอบแทนที่คู่สัญญาฝ่ายที่เสียหายจะต้องได้รับตามสัญญา อย่างไรก็ตาม ในทางปฏิบัติบนแทนที่คู่สัญญาฝ่ายที่เสียหายจะต้องได้รับความเสียหาย อย่างไรก็ตาม ในการเรียกค่าเสียหายดังกล่าวมีข้อจำกัดตามหลักทั่วไป ได้แก่ หลักความคาดเห็น และหลักการบรรเทาความเสียหาย

ศาลในบางประเทศจำกัดการเรียกค่าเสียหายซึ่งสามารถพิสูจน์ด้วยความแน่นอนอันควร ประเทศในระบบ Civil Law หลายแห่งกำหนดเงื่อนไขเบื้องต้นให้เรียกค่าเสียหายเมื่อคู่สัญญากระทำความผิดอันฝ่ายนั้นต่อสัญญา โดยการผลิตสัญญานั้นจะต้องเป็นความจริงหรือประมาณเงินแล้ว ตรงกันข้ามกับประเทศในระบบ Common Law ส่วนใหญ่ ซึ่งไม่มีข้อกำหนดดังกล่าว นอกจากนี้ ผลการศึกษาเรื่องการเรียกค่าขาดกำไรกรณีผิดสัญญา ในหลายประเทศอาจมีความแตกต่างกัน โดยทั่วไปการขาดกำไรจะเรียกให้ชดเชยได้ยากในกลุ่มประเทศระบบ Civil Law เนื่องจากกำหนดมาตรฐานการพิสูจน์ความเสียหายไว้ในระดับสูง¹

เมื่อพิจารณากฎหมายภายในประเทศ อันสัญญาาระหว่างประเทศ และหลักทั่วไปของกฎหมายระหว่างประเทศ จะพบว่าวัตถุประสงค์ของการเรียกค่าเสียหายมีหลักการเดียวกันคือ การชดเชยให้กับคู่สัญญาฝ่ายที่เสียหายเสมือนว่ามีการปฏิบัติตามสัญญาแล้ว ผลคือว่าคู่สัญญาฝ่ายที่เสียหายมีสิทธิได้รับค่าเสียหายที่เกิดขึ้นจากความเสียหายโดยตรงและผลประโยชน์ตอบ

¹John Y. Gotanda, "Damages in Lieu of Performance because of Breach of Contract," Villanova University School of Law, (2006): p.79.

แทนที่คาดหวังจากสัญญา กฎหมายของหลายประเทศอาจไม่ได้กำหนดวิธีคำนวณค่าขาดกำไรไว้ หรือไม่มีแนวทางสำหรับวิธีคำนวณเรื่องนี้ไว้เลย ที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากหลายประเทศให้ศาลมีดุลพินิจอย่างกว้างขวางในการกำหนดค่าเสียหาย รวมทั้งค่าขาดกำไร

เช่นเดียวกันกับกฎหมายในหลายประเทศส่วนใหญ่ อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยสัญญาซื้อขายสินค้าระหว่างประเทศ ค.ศ. 1980 (The United Nations Convention on Contracts for the International Sales of Goods 1980 (CISG), UNIDROIT Principles of International Commercial Contracts (UPICC) และ Principles of European Contract Law (PECL) มีข้อกำหนดที่ว่าหากคู่สัญญาฝ่ายหนึ่งไม่ปฏิบัติตามสัญญา คู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งอาจเรียกร้องให้ชดเชยความเสียหายได้เต็มจำนวน รวมทั้งค่าขาดกำไร ส่วนความแตกต่างอย่างมีนัยยะสำคัญระหว่างหลักกฎหมายทั้งสามนี้คือ CISG ไม่อนุญาตให้เรียกค่าเสียหายที่มีไว้ตัวเงิน เช่น ความทุกข์ทรมานทางจิตใจ ขณะที่ UPICC และ PECL ให้เรียกค่าเสียหายดังกล่าวได้ นอกจากนี้ CISG, UPICC และ PECL กำหนดว่าคู่สัญญาฝ่ายที่ผิดสัญญาจะต้องคาดเห็นความเสียหายนั้น และคู่สัญญาฝ่ายที่เรียกร้องค่าเสียหายควรจะบรรเทาความเสียหายด้วยเช่นกัน

ในการทำสัญญาซื้อขายสินค้าระหว่างประเทศซึ่งอาจมีระบบกฎหมายที่แตกต่างกัน การเลือกใช้กฎหมายที่มีผลบังคับใช้ซึ่งมีการผสมผสานระหว่างระบบกฎหมายที่แตกต่างกันนั้น จะทำให้เกิดความมั่นใจในสิทธิและหน้าที่ระหว่างคู่สัญญาทั้งสองฝ่ายและเกิดความเป็นธรรมในการเรียกร้องค่าเสียหาย หากเกิดกรณีผิดสัญญาขึ้น โดย CISG เป็นอนุสัญญาระหว่างประเทศที่กำหนดกฎหมายลักษณะสัญญาให้มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน (a harmonised contract law) และมีเจตนารมณ์ที่จะทำหน้าที่อย่างเป็นอิสระจากกฎหมายภายในประเทศ² ได้กำหนดบทบัญญัติเกี่ยวกับค่าเสียหาย ซึ่งมีที่มาจากแนวคิดของทั้งระบบ Common Law และ Civil Law โดยเมื่อมีการผิดสัญญา CISG จะกำหนดวิธีการเยียวยาดังนี้

² Corinna Buschtons, "Damages under the CISG,"

<http://lawspace.law.ucl.ac.za:8080/dspace/bitstream/2165/243/1/BuschtsC_2005.pdf>, 5 March 2009.

³ Larry A. DiMatteo, Lucien Dhooge, Stephanie Greene, Virginia Maurer and Marisa Pagnattar, "The Interpretive Turn in International Sales Law: An Analysis of Fifteen Years of CISG Jurisprudence," *Northwestern Journal of International Law and Business*, (Winter 2004): p.12.

(1) กำหนดกฎเกณฑ์ในการคำนวณค่าเสียหาย

(2) กำหนดวิธีบรรเทาความเสียหาย หรือลดจำนวนค่าเสียหาย

(3) กำหนดเหตุยกเว้นความรับผิดชอบในค่าเสียหาย หรือเหตุสุดวิสัย

(4) กำหนดกฎเกณฑ์ของผลในการบอกเลิกสัญญา

(5) แบ่งสรรหน้าที่เกี่ยวกับคุ้มครองรักษาสินค้า

CISG จะแยกให้เห็นความชัดเจนระหว่างการเยียวยาที่ผู้ซื้อและผู้ขายสามารถได้รับการชดเชยจากผู้สัญญาฝ่ายที่ผลิตสัญญา ตาม Articles 45 - 52 เป็นบทบัญญัติที่เกี่ยวกับการเยียวยาผู้ซื้อ และ Articles 61 - 65 เป็นบทบัญญัติที่เกี่ยวกับการเยียวยาผู้ขาย ส่วน Articles 74 - 77 ได้กำหนดการเยียวยาที่ผู้สัญญาทั้งสองฝ่ายมีสิทธิที่จะได้รับการชดเชย โดยผู้สัญญาแต่ละฝ่ายสามารถเรียกร้องค่าเสียหายกรณีผลิตสัญญาได้โดยไม่เกี่ยวข้องกับภาระแยกประเภทอื่น กล่าวคือ เป็นการเยียวยาที่แยกต่างหากหรือนอกเหนือไปจากการเยียวยาเบื้องต้นที่อาจได้รับจากผู้สัญญาไปแล้ว

ยกตัวอย่าง กรณีการเยียวยาผู้ซื้อ ผู้ขายอาจจะปฏิบัติตามภาระหนี้ตามสัญญาใน Article 46(1) หากสินค้าไม่เป็นไปตามข้อกำหนดของสัญญา ผู้ซื้อสามารถเรียกให้ผู้ขายส่งมอบสินค้ามาทดแทนหรือเรียกให้มาซ่อมแซมแก้ไขสินค้าที่บกพร่อง นอกจากนี้ สิทธิของผู้ขายที่จะเข้ามาเยียวยาแก้ไขยังได้ถูกกำหนดไว้ด้วย โดยผู้ซื้ออาจจะกำหนดระยะเวลาเพิ่มเติมให้ผู้ขายมาดำเนินการให้เป็นไปตามสัญญา ตามหลักการรักษาสัญญาของ CISG ระยะเวลาเพิ่มเติมทำให้ผู้ขายแก้ไขสัญญาแก้ไขเรียกว่า "nachfrist" ซึ่งมีที่มาจากกฎหมายเยอรมัน วัตถุประสงค์ของระยะเวลาที่เพิ่มเติมคือการกำหนดระยะเวลาสุดท้ายที่ผู้ซื้อเตรียมพร้อมที่จะยอมรับการชำระหนี้ส่งมอบของผู้ขาย หากผู้ขายไม่แก้ไขกรณีทำผิดสัญญาและมีการบอกเลิกสัญญาแล้ว ผลของการเลิกสัญญาจะเป็นไปตาม Article 81(1) ที่กำหนดให้ผู้สัญญาสิ้นสุดหน้าที่ที่มีต่อกันตามสัญญา แต่ยังสามารถเรียกค่าเสียหายได้ ทั้งนี้ การเลิกสัญญาไม่มีผลกระทบต่อบทบัญญัติเกี่ยวกับการระงับข้อพิพาท หรือบทบัญญัติใดก็ตามที่มีผลบังคับใช้กับสิทธิและหน้าที่ของคู่สัญญาอันเป็นผลที่เกิดขึ้นภายหลังจากการเลิกสัญญา และในกรณีที่มีการชำระราคาซื้อแล้วหรือสินค้าถูกส่งมอบแล้ว คู่สัญญาฝ่ายที่ปฏิบัติตามสัญญาไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนก็มีสิทธิเรียกให้ชดเชยเพื่อให้ตนกลับคืนสู่ฐานะดังที่เป็นอยู่เดิมตาม Article 81(2) ได้

ตาม Article 74 ความเสียหายอันเป็นผลจากการผิดสัญญาสามารถเรียกให้ชดเชยได้รวมค่าสินไหมทดแทนและดอกเบี้ย ซึ่งความเสียหายดังกล่าวนี้จะต้องเป็นความเสียหายที่คาดเห็นจากผู้สัญญาฝ่ายที่ผลิตสัญญา ณ เวลาที่เกิดสัญญา ดังนั้น Article 74 จึงเป็นหลักการชดเชย

ความเสียหายเต็มจำนวนให้กับคู่สัญญาฝ่ายที่เสียหาย แม้ว่าอาจจะมีการปฏิบัติตามสัญญาถูกล่วงไปแล้วก็ตาม

Articles 75 - 76 คือ "lex specialis" ของ Article 74 ซึ่งจะมีผลบังคับใช้ หากคู่สัญญาฝ่ายที่เสียหายบอกเลิกสัญญาแล้ว และเรียกค่าเสียหายแทนที่จะเรียกให้ปฏิบัติตามสัญญา Articles 75 - 76 จึงถูกพิจารณาว่าเป็นการเรียกค่าเสียหายเพิ่มเติม⁴

Article 75 กำหนดการคำนวณค่าเสียหายที่เป็นรูปธรรม ซึ่งเป็นการชดเชยการดำเนินการธุรกรรมทดแทน อันกระทำด้วยลักษณะเช่นวิญญูชนและภายในระยะเวลาอันควรหลังจากบอกเลิกสัญญาแล้ว โดยให้คู่สัญญาฝ่ายที่เสียหายได้รับการชดเชยในส่วนต่างระหว่างราคาสัญญากับราคาธุรกรรมทดแทน ทั้งนี้ การดำเนินการธุรกรรมทดแทนจะต้องมีความสมควรโดยมุ่งหมายที่จะหาตลาดแทนในราคาต่ำสุดที่เป็นไปได้ภายใต้สถานการณ์นั้น ๆ ซึ่งเป็นไปตามหลักการบรรเทาความเสียหายตาม Article 77 ในกรณีที่ไม่มีการขายต่อหรือการจัดหาตลาดแทนตาม Article 75 ใน Article 76 ได้กำหนดค่าเสียหายที่คำนวณได้ตามส่วนต่างระหว่างราคาสัญญากับราคาตลาด ณ เวลาบอกเลิกสัญญา

บทบัญญัติสุดท้ายคือ Article 77 ที่กำหนดให้คู่สัญญาฝ่ายที่เสียหายถูกคาดหวังว่าจะกระทำการโดยสุจริตในขั้นตอนที่จำเป็นต้องกระทำทั้งหมดตาม Article 7 (2) เพื่อที่จะได้รับการบรรเทาความเสียหาย ดังนั้น ความล้มเหลวในการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวจะเป็นสาเหตุทำให้เกิดความเสียหายประเภทกฎหมายแก่คู่สัญญาฝ่ายที่เสียหาย กล่าวคือจะเกิดการลดค่าเสียหายลงตามจำนวนที่สามารถจะได้รับการบรรเทาความเสียหาย ซึ่งหลักทั่วไปที่ปรากฏใน CISG โดยเฉพาะในเรื่องการจำกัดค่าเสียหายนั้น จะได้แก่ หลักความสัมพันธ์ระหว่างเหตุและผล หลักความคาดเห็นได้ และหลักการบรรเทาความเสียหายเช่นเดียวกับระบบ Common Law และ Civil Law⁵

⁴Jennifer Offermanns, "Damages Arising Out of a Cover Purchase within the Framework of Articles 74 to 77 CISG," *Vindobona Journal of International Commercial Law & Arbitration*, (2006): pp.2-3.

⁵John Y. Gotanda, "Awarding Damages Under The United Nations Convention On The International Sale of Goods: A Matter of Interpretation," *Georgetown Journal of International Law*, (Fall 2005): p.7.

จากคำอธิบายภาพรวมของบทบัญญัติค่าเสียหายภายใต้ CISG ดังกล่าวมาข้างต้นนั้น มีข้อสังเกตสำคัญประการหนึ่งคือค่าเสียหายที่เรียกได้ภายใต้ CISG ได้แก่ ค่าเสียหายประเภทใดบ้าง หรืออีกนัยหนึ่งบทบัญญัติค่าเสียหายดังกล่าวครอบคลุมค่าเสียหายทุกประเภทหรือไม่ ในกรณีนี้ CISG ไม่มีบทบัญญัติให้เรียกค่าเสียหายบางประเภทไว้โดยชัดแจ้ง จะนำ CISG มาปรับใช้แก่กรณีนี้ได้อย่างไร จากการศึกษาค้นคว้าบทความ งานวิจัย คำวินิจฉัยและคำพิพากษาต่างประเทศ บัญหาการนำบทบัญญัติเกี่ยวกับค่าเสียหายของ CISG มาบังคับใช้อาจจะได้รับการแก้ไขโดยเปิดช่องไว้ให้เป็นเรื่องของกฎหมายสารบัญญัติหรือกฎหมายวิธีสบัญญัติ ซึ่งเป็นกฎหมายภายในประเทศ ที่ผลบังคับใช้ แต่ถ้ามองประเด็นที่ขอบเขตการบังคับใช้ของ CISG แต่ยังไม่เป็นที่ยุติโดยชัดแจ้ง ตาม Article 7(2) ศาลหรืออนุญาโตตุลาการจะต้องพยายามที่จะแก้ไขประเด็นนี้โดยนำหลักทั่วไปที่อยู่ใน CISG มาพยายามแก้ไขปัญหายังไม่เป็นที่ยุติก่อน หากไม่มีหลักทั่วไปมาปรับใช้ ศาลหรืออนุญาโตตุลาการจึงจะนำกฎหมายภายในประเทศมาแก้ไขปัญหาดังต่อไปนี้

เมื่อเข้าสู่กระบวนการที่จะนำกฎหมายภายในประเทศมาบังคับใช้ ก็จะต้องพิจารณาว่าประเด็นนั้นบัญญัติไว้ในกฎหมายสารบัญญัติหรือกฎหมายวิธีสบัญญัติเพื่อแก้ไขปัญหาดังต่อไปนี้หรือไม่

- (1) ระดับการพิสูจน์ที่จำเป็นสำหรับการเรียกค่าเสียหายภายใต้ Article 74
- (2) คำพยานความสามารถเรียกคืนภายใต้ Article 74 ได้หรือไม่
- (3) จำนวนดอกเบี้ยที่ควรถูกคำนวณภายใต้ Article 78

ในแต่ละประเด็นดังกล่าวมาข้างต้น ยังไม่มีข้อยุติจากการนำหลักทั่วไปของ CISG มาปรับใช้ ซึ่งศาลหรืออนุญาโตตุลาการจำเป็นต้องนำกฎหมายภายในประเทศมาวินิจฉัยตามพฤติการณ์ในแต่ละกรณี โดยผ่านการอุดช่องว่างตาม CISG Article 7 (2)

ในอนาคตอันใกล้ CISG ที่มีบทบาทและทรงอิทธิพลในหลายประเทศขณะนี้อาจจะถูกนำมาใช้กับไทยไม่ช้าก็เร็วโดยการเข้าร่วมเป็นประเทศภาคีหรือนำบทบัญญัติของ CISG มาศึกษาเพื่อเป็นแนวทางในการร่างพระราชบัญญัติสัญญาซื้อขายสินค้าทางพาณิชย์ หรือในกรณีที่คุณสัญญาทั้งสองฝ่ายที่อยู่ต่างประเทศกลงนำ CISG ให้มีผลบังคับใช้แก่สัญญา จึงหลีกเลี่ยงไม่ได้ที่ศาลหรืออนุญาโตตุลาการจะต้องนำ CISG มาใช้ในการวินิจฉัยกรณีคดี

⁶ *Ibid*, pp.16-17.

ผลของการศึกษาที่ได้สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการพิจารณาวิจัยหรือพิพาทของอนุญาโตตุลาการและศาลสำหรับการเรียกค่าเสียหายกรณีผิดสัญญาซื้อขายสินค้าระหว่างประเทศ และเป็นแนวทางในการแก้ไขกฎหมายค่าเสียหายให้มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวอย่างแท้จริง เพื่อจะให้เกิดผลเช่นว่านั้น การศึกษาบทบัญญัติการเรียกค่าเสียหายภายใต้ CISG จำเป็นต้องวางสมมติฐานในการค้นคว้าวิจัยดังจะกล่าวถึงต่อไปนี้

2 สมมติฐาน

บทบัญญัติเกี่ยวกับค่าเสียหายที่กำหนดไว้ใน CISG มุ่งที่จะชดเชยคู่สัญญาฝ่ายที่เสียหายจากการผิดสัญญาตามหลักการชดเชยเต็มจำนวน (full compensation) ซึ่งทำให้เข้าใจได้ว่าเรียกค่าเสียหายได้ครอบคลุมทุกประเภทความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการผิดสัญญา อย่างไรก็ตาม จากการศึกษาค้นคว้า นำไปสู่การตั้งสมมติฐานที่ว่าหลักเกณฑ์การกำหนดค่าเสียหายในสัญญาซื้อขายสินค้าระหว่างประเทศภายใต้ CISG ไม่ครอบคลุมค่าเสียหายทุกประเภทที่เกิดขึ้นจากการผิดสัญญา ซึ่งเป็นที่มาของการศึกษาว่าค่าเสียหายประเภทใดบ้างที่อยู่ในขอบเขตบังคับใช้ของ CISG และประเภทใดที่ไม่ได้กำหนดชัดเจนใน CISG โดยประเด็นที่อยู่ภายใต้ขอบเขตการบังคับใช้ของ CISG แต่ยังไม่เป็นที่ยุติโดยชัดแจ้ง จะต้องใช้กลไกการอุดช่องว่างตาม Article 7(2) ซึ่งเปิดช่องให้นำหลักทั่วไป หรือกฎหมายภายในประเทศที่มีผลบังคับใช้มาใช้แก้ไขปัญหา ซึ่งผลของการศึกษาค้นคว้าเพื่อตอบสมมติฐานนี้จะทำให้เข้าใจถึงระดับของการสร้างความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในเรื่องค่าเสียหายที่กำหนดไว้ภายใต้ CISG

3 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

- 3.1 เพื่อศึกษาเชิงวิเคราะห์ประเภทของค่าเสียหายและหลักเกณฑ์การเรียกค่าเสียหายในสัญญาซื้อขายสินค้าระหว่างประเทศภายใต้ขอบเขตการบังคับใช้ของ CISG
- 3.2 เพื่อศึกษาเชิงวิเคราะห์ค่าเสียหายประเภทใดที่ CISG ไม่ครอบคลุมถึงและเปิดช่องให้กฎหมายที่มีผลบังคับใช้เข้ามาตัดสินให้ค่าเสียหาย
- 3.3 เพื่อนำผลการศึกษาและข้อพิจารณาที่ได้ไปเป็นแนวทางในการวิจัยตัดสินของศาลหรืออนุญาโตตุลาการ

- 3.4 เพื่อนำผลสรุปที่ได้มาใช้วิเคราะห์และสังเคราะห์แนวทางแก้ไขกฎหมายเกี่ยวกับค่าเสียหายกรณีผิดสัญญาซื้อขายสินค้าระหว่างประเทศที่บัญญัติไว้ใน CISG

4 ขอบเขตของการศึกษา

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะมุ่งศึกษาเฉพาะหลักเกณฑ์การเรียกค่าเสียหายภายใต้ CISG และพิจารณาว่าค่าเสียหายประเภทใดบ้างที่สามารถเรียกได้ภายใต้ CISG โดยมีทั้งบทบัญญัติที่กำหนดไว้ชัดเจนให้สามารถเรียกค่าเสียหายได้ และไม่มีบทบัญญัติที่กำหนดไว้ชัดเจน ซึ่งทำให้เกิดการตีความว่าค่าเสียหายบางประเภทเรียกได้หรือไม่ โดยมีการยกประเด็นค่าเสียหายบางประเภทที่ยังไม่ได้ช้อยู่ตีความไว้คร่าวๆ เป็นตัวอย่าง ได้แก่ ค่าทนายความ ความเสียหายต่อผู้ดิลล์ อัตราดอกเบี้ย และความผิดของอัตรแลกเปลี่ยน เพื่อให้เห็นแนวทางการวินิจฉัยของศาล และอนุญาโตตุลาการว่าในกรณีค่าเสียหายบางประเภทที่ CISG ไม่ได้กำหนดไว้โดยชัดแจ้งนั้น ได้มีการแก้ไขปัญหานี้ตามกฎหมายการอุทธรณ์ของว่างภายใต้ Article 7 (2) หรือไม่ อย่างไร

5 วิธีการศึกษา

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ใช้วิธีวิจัยเอกสาร (documentary research) โดยการศึกษาค้นคว้าวิจัยจากหนังสือ บทความในวารสาร บทความในเว็บไซต์ งานวิจัย วิทยานิพนธ์ เอกสารต่าง ๆ ทั้งที่เป็นภาษาไทยและภาษาอังกฤษต่างประเทศ เพื่อนำมาวิเคราะห์แนวคิด ความคิดเห็นของนักกฎหมายและนักวิชาการที่มีต่อค่าเสียหายภายใต้ CISG และการศึกษาค้นคว้าคำพิพากษาหรือคำวินิจฉัยของศาลและอนุญาโตตุลาการที่นำ CISG มาใช้ในการตัดสินคดีเกี่ยวกับประเด็นการเรียกค่าเสียหาย เพื่อนำไปสรุปช้อยู่เกี่ยวกับประเด็นที่ว่าค่าเสียหายภายใต้ CISG ประเภทใดบ้างที่เรียกได้ และกรณีที่ไม่ได้ มีการนำกลไกการอุทธรณ์ของว่างตาม Article 7 (2) มาอธิบายเรื่องนี้หรือไม่ อย่างไร

6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 6.1 ทำให้ทราบถึงหลักเกณฑ์ในการเรียกค่าเสียหายภายใต้ขอบเขตการบังคับใช้ของ CISG และคำเสียหายประเภทใดที่ CISG ไม่ครอบคลุมถึงและเปิดช่องให้กฎหมายที่มีผลบังคับใช้เข้ามาตัดสินในค่าเสียหาย
- 6.2 ทำให้ทราบปัญหาข้อขัดข้องบางประการในการใช้บทบัญญัติเกี่ยวกับค่าเสียหายภายใต้ CISG ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมความเชื่อมั่นอันเดียวกัน แต่การเรียกค่าเสียหายบางประเภทที่ไม่ได้กำหนดชัดเจนใน CISG นั้น จำต้องใช้กลไกการอุดช่องว่างตาม Article 7 (2) ซึ่งบางประเด็นได้นำหลักทั่วไปภายใต้ CISG มาปรับใช้ ในขณะที่ยังบางประเด็น นำกฎหมายภายในประเทศมาบังคับใช้ ซึ่งทำให้เกิดความไม่แน่นอนในการเรียกค่าเสียหายบางประเภท
- 6.3 ทำให้ได้ข้อเสนอแนะที่จะเป็นประโยชน์ในการแก้ไขพัฒนากฎหมายเกี่ยวกับค่าเสียหายให้เกิดความชัดเจนเป็นรูปธรรมและเกิดความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันเหมาะสมกับบริบทของการทำสัญญาซื้อขายสินค้าระหว่างประเทศมากยิ่งขึ้น
- 6.4 ผลการศึกษาที่ได้รับสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการพิจารณาพิพากษาอรรถคดีของศาลหรือในการวินิจฉัยข้อพิพาทของอนุญาโตตุลาการ